

да намѣри гнѣздо безъ „стопанинъ“, а е дошло време да снесе яйцето, тя го снася на земята. Взима го съ клюна си и отъ дърво на дърво прехвърква, докато издебне удобенъ случай да го постави въ чуждо гнѣздо.

Следъ нѣколко дни кукувицата, подобно на единъ крадецъ, който дебне жилище, на което стопанинътъ отсѣтствува, дири друго гнѣздо, да повтори сжщото. Това продължава, докато тя успѣе да настани яйцата

Кукувица.

си въ нѣколко гнѣзда и да ги достави на грижитѣ на други майки. Ето ви едно гнѣздо, въ което сж излюпени 4 славейчета и едно кукувиче, което съвсемъ не прилича на славейче. Майката славейка не роптае за това, тя полага еднакво грижи за него, както къмъ собственитѣ си рожби. Но малкото кукувиче далечъ не умѣе да се отплати съ благодарностъ. То иска да бжде спокойно, да не го смущаватъ по-дребнитѣ му другарчета; съ една дума, иска да бжде само господарь на